

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 25. julija.

Boj proti rublju se še vedno nadaljuje, a ne s posebnim uspehom. Posestniki ruskih papirjev po Nemčiji so namreč precej gluhi nasproti vsem sovetom razjarjene „Kreuzzeitunge“, ker jim, kakor naravno, nikakor ne kaže, da bi baš sedaj prodajali ruske obligacije, ko jim je kurz tako silno nizek. Vsled tega so doslej svoje „Ruse“ poprodali le „mali ljudje“, a nobena znatnejša trgovska hiša. Ruski in drugi listi mnogo pišejo o tem denarnem boji, a izimši Berolinska glasila, so skoro vsi soglasni v tem, da izid boja za Nemčijo ne bode poseben časten. Ker smo zadnjič naveli že par ruskih listov, naj danes še dodamo, kar v tej zadevi pišejo „Novosti“:

Ne sme se pozabiti, da je do 1885. l. večji del ruskih vrednostnih papirjev bil v rokah Angležev. Za rusko-angleškega razpora v Afganistanu, postopali so v Angliji ravno tako, kakor danes v Nemčiji. Takrat poskušali so angleški oficijozni pripraviti ruske financije ob zaupanje pri občinstvu angleškem, vznemirjajoč je s članki sicer veljavnih ekonomičnih časnikov. Občinstvo je zares se pobrinilo, da se reši ruskih papirjev. V kratkem času poprodalo je angleško občinstvo silno množino ruskih vrednostnih papirjev, tako da sta uplivna lista „Economist“ in „Saturday Review“ prodane ruske papirje cenila na 80 milijonov funtov sterlingov.

Ogromen del papirjev, ki so je Angleži prodali, prešel je v nemške roke. Kupce je nemška vlada skrbno podpirala in nagovarjala. Isti nemški listi, ki sedaj poskušajo ruske financije spraviti ob kredit, so je takrat v zvezde kovali. Nemški kapitalisti pokupili so po priporočilu nemških uradnih časopisov veliko množino ruskih papirjev, tako da se Angležem ni posrečilo, da bi bili kurz naših vrednostnih papirjev znatno potlačili.

A takrat so bili drugi časi. Takrat nadejali so se v Berolinu, da se jim bode posrečilo zaplesti Rusijo in Anglijo v hud boj v srednji Aziji ter da potem Rusiji ne bode možno braniti svojih interesov v Evropi. Te nade so šle po vodi in Rusija ni popustila svojih zahtev glede Bolgarske. Zaradi tega

prišel se je boj proti ruskim papirjem! Ko je preteklo leto meseca februarja nemški socialdemokratski poslanec Liebknecht kritikoval ruske financije, očitajoč nemški vladi, da v tej zadevi hodi z Rusijo, takrat je vladne stranke zastopnik, g. Kardoff, rekel, da govori Liebknecht v zmislu nihilistov, ki hočejo Evropo vzdržati v večnem nemiru. To je bilo pred poldrugim letom. Hočemo li izvajati zaključke po onih besedah g. Kardoffa, moramo reči, da je danes oficijalna Nemčija v zvezi z nihilisti.“

Koburžan ne bo knez bolgarski.

Veliko veselje bilo je zavladało mej ruskimi nasprotniki v Bolgariji in drugod, ko je veliko sebranje izvolilo Koburžana bolgarskim knezom. Splošno se je mislilo, da bode princ prevzel bolgarski prestol, naj ga potrdi Rusija ali ne. Da sedanji mogotci v Sofiji so se celo nadejali, da bode novi knez baš Rusiji vkljub takoj prišel z Bolgarijo.

Sedaj je pa vse to veselje že pri kraji. Koburžan še sicer ni odklonil definitivno bolgarskega prestola, vendar nikdo več resno ne misli, da je bi keđaj prišel v Sofijo. Oni elementi, ki so ga še nedavno povzdigovali v nebesa, mu že očitajo, da za nos vodil in sleparil Bolgare, ko je jim poprej obetal, da je pripravljen delati za njih blaginjo, sedaj pa nikakor neče proti volji Rusije v Sofijo. Očitajo mu lehkomišljenost in nerazumnost, kajti sicer bi bil poprej že moral vedeti, da ga Rusija potrdila ne bode, in če ni mislil prevzeti brez potrjenja Rusije bolgarskega prestola, moral bi bil že pred izvolitvijo naznaniti Bolgarom, da ga ne prevzame. Od druge strani se pa zopet Bolgarom očita, da so s ponudbo prestola slepili mladega princa, ker mu neso pred volitvijo naravnost povedali, da želé, da pride v Sofijo tudi proti volji Rusije. Naj bode kakor koli, toliko je gotovo, da se princ in bolgarski državnik pred volitvijo neso bili vsega natančno dogovorili in vseh stvari drug drugemu dovolj pojasnili.

Ko je deputacija prišla k princu Koburškemu so se takoj pokazala velika nasprotja moj njenimi in prinčevimi nazori. Jasno je postalo, da ga sebranje

v Trnovom ni volilo zategadelj, ker se je nadejalo zanj dobiti potrjenje Rusije, temveč samo zategadelj, kor je mislilo v njem dobiti mogočnega zaveznika proti Rusiji. Princ Koburški je jako bogat in je v sorodstvu z raznimi visocimi vladarskimi rodbinami. Izgojen je v Avstriji, z Nemčijo ga pa vežajo druge zveze. Bolgari so se zategadelj nadejali, da bodo na Dunaji in v Berolinu z vso silo to izvolitev podpirali, naj se tudi začne vojna v Rusijo. Hoteli so so torej porabiti nasprotje mej evropskimi vlastmi, da bi potem ribarili v motnej vodi. To se pa jim ni posrečilo. Sicer avstrijski in nemški diplomati ne ljubijo posebno Rusije, toda dobro vedó, da ni varno ž njo začenjati boja pri sedanjih razmerah, ko Francozi komaj čakajo, da bi se maščevali za dogodke 1870. leta. Niti Avstrija niti Nemčija neče iti za sedanje bolgarske mogotce po kostanj v žarjavico.

Dosedaj so mnogi mislili, da bi se morda Bolgari radi sporazumeli z Rusijo, toda dogodki poslednjih dnij so nas poučili, da sedaj vladajoči krogi vsekako hočejo le polena metati Rusiji pod noge. Poslednja ima torej prav, da se s sedanjimi bolgarskimi uzurpatorji pogajati neče. Saj bi jej na skrivnem ostali vedno sovražni, ko bi se tudi na videz sporazumeli ž njo. Z vsemi silami bi delali vedno, da spravijo Rusijo ob vso veljavo pri narodu bolgarskem. Pri prvi priložnosti obrnili bi se zopet proti njej. Ne imela bi torej na Balkanu zaveznika, temveč le sovražnika. Doktor bodo vladali v Bolgariji Stambulov in drugovi, tako dolgo bode ta dežela le gnezdo nemških, angleških in madjarskih intrig. Vsekako treba torej, da se sedanji elementi popolnem odstranijo, potem se še le more govoriti o kakem urejenji stvari v Bolgariji.

Ko je princ Koburški le izustil besedo Rusijo, že neso mogli več člani deputacije se zatajevati, ampak začeli so zabavljati proti svojej osvoboditeljci. Major Popov mu je baje zaklical: „Ne imenujte Rusije, ki je naša sovražnica. Rusija ne bode nikakor pomanjševala naših zadržev. To nikakor ne bode povzdignilo Vašega ugleda pri nas, če bode skušali sprijazniti se z Rusijo. Dosti je, da je Vas volilo sebranje, kar pojdite v Sofijo. Vsi se bomo zbrali okrog Vas, in se borili za Vas, naj

LISTEK.

Mabel Vaughan.

Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Sedmo poglavje.

(Dalje.)

„Ali ste slepi, hromi, leseni in kameniti? kričala je hoteč gaziti v penečo vodo, ko bi je trije močni možje ne bili siloma zadrževali. Ima sedem otrok in najmlajši je še dojenček. Uslišite ga! — Kajti sama ga je slišala ali vsaj mislila je, da ga sliši. — Za milost božjo! kričala je, — zbog device božje, pomagajte mu! — Patrik! Patrik! — kričala je, kot bi jo lahko slišal, — ali misliš na sveto devico sedmerih žalostij v mali cerkvi v Draughadmoru doma? Oh! rekla je s pojenjajočim glasom, oh! da bi nikdar ne bila zapustila domovine in priletnih starišev, ki so naju blagoslavljali, ko sva se izselila, in ki tudi sedaj na naju mislijo ter še senjajo ne, kaka smrt nama preti. Ker če on umrje, čem tudi jaz umreti, in Bog pomagaj sirotam!

Nenadoma došel je mož, ki je bil vrhno obleko slekel. Mislim, da je bil že poprej mej množico, samo da ga jaz nisem bila opazila. Bil je zal krepk mladenič; krog života imel je zavezano vrvi, katere konec je neki drug mož v roki držal. Trije ali štirje ljudje so mu sledili ter mu gotovo odgovarjali, naj se nikar ne podaja v toli strašno nevarnost. Da se je tudi njemu samemu strašna zdela sodila sem po njegovih gorečih očeh in stisnjenih ustnih. Govorili so na tihem in resnobno; slišala sem le nekaj besed njegovega odgovora: Tovariši! Skrbite za staro mojo mater, pa to, nadejam se, bode storili! Oni mož ima ženo in otroke. Jaz teh nimam. — Potem stopivši k ženi, ki je bolečine skoro omedlela, rekel jej je, da z božjo pomočjo bode skusil nje moža rešiti, in naj ga blagoslovi prej, nego gre na delo. Za trenotek je uprla uči v njegove obličje, kot bi njega misli hotela čitati; potem je vzdignila roke ter ga blagoslavljala: — Bog naj bode s teboj, kader prihajaš in kader izhajaš, v globokih vodah in na suhem, v boji tega tvojega življenja in v hujšem boji tvoje smrti! Bog naj bode s teboj vedno! Njegova volja naj se zgodi!“

„In kot bi bilo to napotenje utišalo nje burno obupnost, sedla je mirno in nemo na breg strašnega

veletoka ter je glavo zavila v kukuljo, katero je kot mnogo izmej nje rojakinj na mestu plajšča ali ogrinjala nosila.“

„Mladenič in drugi s koncem vrvi odšla sta ob reki navzgor. Nekaj časa izginila sta nam izpred očí. Sapa nam je zastajala. Razen šumenja reke vladala je mrtvaška tišina, slišale so se le tihe besede uboge Irke, ki je svoj rožni venec molila. Na posled je nekdo zaklical: Tam-le je! in res zagledali smo na ovinku veletoka črni orehovi lupini podoben mali čoln, katerega je mož krmil ali veslal (Ne vem, kako bi rekla). Vrtile so ga ter semtertija zaganjale belopenče brzice res ne s popolno močjo na mestu, kjer je ravno bil, a pomnoževala se je njih besnost vsak trenotek, ko se je otoku približeval; in od njega je bil še dve sto ali tristo stopinj (yards). Krmivec je baje napenjal vso svojo moči, da je od skale do skale se oprijemal in postajal, da se je z nova osopil in čoln uredil. Hitro ga je gnalo od skale do skale. Časi smo se bali, da njega moč ne bode zadostovala, da bi mali čoln do bližnjega pristajališča pod vrelo vodo priveslal; bali smo se, da ga bode kar bliskoma mimo nas neslo ter brez rešitve po strahoviti brzici prek slapa pogreznilo. Časih nam je izginil za nizkim grmjem, ki je semtertija na jednom nekaj večjem otoku

potem naj Rusija skuša Vas odstraniti, če more.“ Čaharija Stojanov se je pa izjavil, da bode on prvi, ki bode nasprotoval novemu knezu, če pojde v Peterburg beračit za potrjenje. Sebranje ga ni volilo, da bi ugodilo Rusiji in se tudi ne briga za to, če bo nov knezi Rusiji po volji ali ne.

Ko je prišel čul tako govorjenje, ni čuda, da ga je minula vsaka želja biti kedaj vladar bolgarski. Videl je, da ima opraviti z ljudmi, ki ne poznajo hvaležnosti, ki so ga volili le zategadelj, da bi Rusiji nagajali. Lahko si je mislil, da bodo njemu jednokrat ravno tako povračevali, kakor sedaj povračajo Rusiji.

Pa če nekaj drugega nikakor Koburžanu ni ugajalo. Vojaški člani deputacije so na vse pretege proslavljali Battenberžana. Videl je torej, da so ga volili samo zategadelj, ker Battenberžan sedaj nikakor ni hotel v Bolgarijo. Zlasti častniki so večino za Battenberžana. Princ Koburški si je torej mislil, ko se odnosi kaj spremenijo, pa me bodo poglani in nazaj poklicali Battenberžana. On pa ne mara le za kratek čas biti bolgarski vladar, ampak želi ostati na prostolu v Sofiji, če že pojde v Bolgarijo. To pa drugače ni mogoče, če se sprijazni z Rusijo ter se opre na rusko stranko ter odstrani vse sedaj vladajoče elemente. Da je princ dobro spoznal, kako malo se more opirati na mogotce, ki sedaj vladajo v Bolgariji, kaže to, da je posebno poudarjal, da se bode skušal sprijazniti z Rusijo in se je proti deputaciji izjavil, da se mu agitacije za Battenberžana nevarneje zde, nego rusko nasprotje.

Ko so čuli odposlanci, da bi se princ vsekako oprl na rusko stranko, ko bi kedaj prišel v Bolgarijo, bili so silno potiti. Na potovanji skozi Pešto so se nekateri izjavili, da ni misliti, da bi Koburžan kedaj prišel v Bolgarijo, ker se je s svojimi izjavami storil v Bolgariji nemogočega.

Vprašanje je, kaj bode sedaj. Nihče ne more vedeti, kaj se zgodi. Regentstvu v Sofiji se spodmikajo tla, zlasti, ker ga več ne bodo podpirali vsi radikalci. Nekateri radikalci se utegnejo pridružiti opoziciji, ter združena opozicija utegne strmoglaviti sedanje regentstvo in vlado. Nekaj bode pa posebej pospešilo padec sedanje vlade. Sedaj je v velikih finančnih zadregah in prisiljena bode denarja vzeti na posodo pod vsakimi pogoji. „Länderbank“ je že prejšnji vladi bila ponudila denarja, toda pogoji se bili tako trdi, da je Radoslavova vlada ponudbo odklonila. Stojilov je pa sedaj ponovil pogajanje z „Länderbanko.“ Ko ta stvar pride v zbornici na vrsto, utegne navstati velika razburjenost in vlada morda pade, ker že tako nema dovolj privržencev.

Družbe sv. Cirila in Metoda

II. velika skupščina v Trstu dne 19. julija 1887. leta.

(Dalje)

Slavna velika skupščina! Častite dame.
Vrli rodoljubi!

Dne 5. julija 1886. l. o prazniku slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda in naše družbe

rastlo; a naposled preplaval je tudi zadnji kos; in bil je na otoku.“

Gledali smo, kako je vzdignil ter tolažil moža, katera sta bila v tem srce izgubila in obupnosti omamljena. Prigovarjal jima je, tolkel na rame ter kazal na nas ali temveč na ubogo zakrito ženo, ki je še vedno s pobešenimi očmi molila. Naposled smo videli, da je odrezal nekaj vejic ter je v čol položil, — zakaj, tega si nismo mogli misliti — potem je uravnal vrv, katero je bil s seboj vzel. Jaz komaj vem, kako — kajti v tem se je bila uboga žena na tla zgrudila ter je popolnoma omedlela, tako popolnoma, da je jaz nisem mogla prebuditi — skratka pomagal jej je le nje mož, ki je od blagega mladeniča rešen poleg nje stal, jo objemal in poljboval ter jo umirjal s glasom, o katerem je mislila, da ga ne bode nikdar več slišala.“

„In mladenič? Kaj je bilo z mladeničem?“ vprašala je Mabel

„No,“ — (rekla je gospa Parcivalova solznimi očmi in smepljajočimi ustmi) — vedeli nismo, kaj bi mu storili; — jedni smo ga blagorovali, drugi mu roke stiskali. Sam pa se je nam ves čas iztrgoval ter se nikakor ni menil za svojo drznost. Naposled nas je zapustil rekoč, da se mora preobleči, kajti pene in sikanje vode so mu res bila obleko popolnoma izmočila.“

zavetnikov zborovala je v Ljubljanski Čitalnici naša prva skupščina, ki je končno ustanovila družbo sv. Cirila in Metoda s tem, da jej je po §. 18. društvenih pravil izvolila osrednje vodstvo v Ljubljani.“

Z vsklikom bili so vanj pozvani:

1. Prvomestnik: profesor Toma Zupan, konzistorijalec in vodja deškega zavoda „Alojzijeve“ itd.

Odborniki: 2. Dr. Dragotin vitez Bleiweis pl. Trsteniški, primarij, deželni poslanec itd. 3. Gregor Enspieler, mestni kapelan in veroučitelj v Celovci. 4. Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavija“. 5. Matej Močnik, mestni učitelj v p. 6. Ivan Murnik, cesarski svetnik, deželni odbornik itd. 7. Luka Svetec, c. kr. notar, deželni poslanec itd. v Litiji. 8. Dr. Ivan Tavčar, odvetnik, mestni odbornik. 9. Dr. J. Vošnjak, deželni odbornik itd. 10. Josip Žičkar, mestno-župnijski vikar v Celji. 11. Anton Žlogar, mestni kapelan in veroučitelj. 12. Andrej Žumer, okrajni šolski nadzornik in mestni učitelj.

V nadzorništvo so bili izbrani: 1. Anton Knez, veletržec. 2. Dr. Ivan Kulavic, stolni kanonik in semeniški vodja. 3. Dr. Fran Papež, odvetnik, deželni poslanec. 4. Fran Ravnikar, deželni knjigovodja, vlastelin itd. 5. Ivan Zagorjan, mestni kapelan.

V razsodništvo pa: 1. Dr. Andrej Čebašek, prlat, stolni kanonik. 2. Dr. Alfonz Mošé, odvetnik, deželni poslanec. 3. Dr. J. Munda, odvetnik. 4. Ljudovik Ravnikar, c. kr. deželne sodnije svetnik. 5. Dr. Jarnej Zupanec, predsednik notarske zbornice.

Od lanske skupščine je imelo vodstvo XII. sej in sicer: Dne 19. julija 1886.; 5. avgusta; 13. avgusta; 15. septembra; 4. oktobra; 10. novembra. 19. januarja 1887.; 30. marca; 20. aprila; 1. junija; 4. julija in 15. julija. — Zadnje imenovana in ona dne 10. novembra bili sto seji ožjega odbora.

Dne 19. julija 1886. se je družbino vodstvo po §. 18. alin. a) konstituvalo tako, da si je podpredsednikom izbralo g. Luko Svetca, zapisnikarjem Antona Žlogarja, blagajnikom dr. J. Vošnjaka. Po istem paragrafu alin. b) je v ožji odbor za tekoča opravila razven teh še poklicalo gg. Ivana Hribarja ter Ivana Murnika.

Kako je to osrednje vodstvo v Ljubljani izvrševalo svoj nalog, čast mi je zdaj izvesti slavni veliki skupščini. Začetkom svojega delovanja se je to vodstvo zglasilo s posebnim pozivom dne 14. avgusta 1886. slovenskemu občinstvu, naj blagovoljno podpira prevažno to šolsko družbo. Da bi vanjo privabili tudi bolj priproste ter jo razširili v vse sloje našega naroda, oskrbelo je vodstvo poljuden spis: „Družba sv. Cirila in Metoda — kaj je to?“ ki so ga prvotno objavili skoro vsi naši časniki, in se je potem še natisnil v več tisoč izvodih, da se lahko ustreže vsakemu, ki želi družbine knjižice.

Da ta poziv in pouk ni ostal brez uspeha, pričujejo podružnice, ki so se hitro osnovala po vseh krajih mile naše domovine. Na lanski skupščini bilo je zastopanih 25 podružnic, njih število je letos poskočilo na 64. Skoraj bi smeli reči, da

Ko je bil odšel, odkril se je najstarejši mož izmed množice ter je, kot si lahko mislite, s kratkimi priprostimi besedami Boga zahvalil, potem je nam molil klobuk, ne da bi bil z najmanjšo besedo svoj smoter pojasnil. Vedeli smo, zakaj; ko namreč je mladenič šel tija ob gozdnatem bregu ter se potem tulečim valovom zaupal, raznesel se je bi glas, da je ubog delavec, ki svojo priletno mater z vsakdanjim zaslužkom preživlja. Radi bi mu bili nekaj olajšali bodoče življenje. Tako so dali nekateri ure v zastavo drugih darov, mnogi so v klobuk metali dolarje in le nekaj malo s solznimi očmi tudi krajcarje (centi), ker več niso imeli. Nabralo se je bilo okolu štiristo dolarjev. Ko je prišel iz neke krčme, v katerej se je bil preoblekel, čakali so ga nekateri ter zopet k nam pripeljali; prišel je le nerad, dasi tudi ni vedel, kaj bi počel. Potem je starček (ki bi bil rad govoril, a manjkalo mu je besed) iztresel mu iz klobuka nabrane denarje ter se je zajokal.“

„Mladenič je pogledal denarje, ozrl se je v nas ter je prav mirno klobuk na tla postavil.“

„Vsem se prav srčno zahvalim, rekel je, a denarjev ne morem sprejeti.“

„V trenutku nismo mogli ničesa storiti; a nekdo je bil nasvetoval (in ta misel se je bila tudi izvršila), naj se kupi hiša, v katerej je njegova

je bilo zasajeno neznatno gorčično zrnce, vzkliko je ter se je — po evangelijski besedi — upravljal razrastlo v košato drvo, čegar veje se raztezajo že po vsej Sloveniji.

Ker dozdej še njih imena niso bila celotno objavljena, usoja se jih vodstvo slavni skupščini naznamiti. Pred vsem imena onih č. rodoljubov, ki so po §. 4. postali pokrovitelji naši družbi s tem, da so uplačali najmanj: 100 gld.

1. Mariborska posojilnica. 2. Banka „Slavija“. 3. Andrej Zamejec, stolni kapitar v Ljubljani. 4. Simon Pogačar, umirovljeni c. kr. vojaški uradnik sedaj na Dunaji. 5. Dr. Pavel Turner v Jamniku na Moravskem; vsi zglašeni naravnost pri osrednjem vodstvu. 6. Luka Svetec, deželni poslanec v Litiji. 7. Dr. J. Vošnjak, deželni odbornik v Ljubljani. 8. Ivan Murnik, deželni odbornik v Ljubljani. 9. Toma Zupan, gimn. profesor v Ljubljani. 10. Dr. L. Vidrič, odvetnik v Zagrebu. 11. Jakob Hren, državni poslanec v Celovci. 12. Ivan Vilhar, hišnik in meščan v Ljubljani. 13. Fran Ks. Souvan, veletržec v Ljubljani. 14. Dr. Jarnej Zupanec, predsednik notarske zbornice v Ljubljani; vsi zglašeni po prvi Ljubljanski podružnici. 15. Ivan Velkovrh, tovarnar v Ljubljani; zglaš. po Šent-Peterski. 16. Anton Žlogar, mestni kapelan pri sv. Jakobu; zglašen po Šent Jakopsko Trnovski podružnici. 17. Dr. Josip Srnec, odvetnik. (Dalje: prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. julija.

Razni češki listi poudarjajo, da bode kmalu treba premeniti državnozbornski volilni red za Moravsko. Sedanji volilni red je jako pristransk in ugaja le Nemcem. To stvar je omenil že dr. Fanderlik na nekem volilnem shodu, pa je pristavil, da bode treba hude borbe, predno se bode v tem oziru kaj dosleglo. „Politik“ misli, da bode državnozbornska večina pač v tej stvari podpirala Čehe, toda ne vé se, kaj bode storila vlada. Taaffe je sicer že obljubil svojo podporo, toda poslednji čas se mu nekateri levicariji jako laskajo in bi ga utegnili zapejati. Znano je, da grof Taaffe za laskanje levicarjev nema gluhih ušes. „Politik“ se sicer še nadeja, da bode grof Taaffe držal svojo besedo, ker bode s tem zadovoljil tri četrtine moravskega prebivalstva in postavil trden jez za varstvo avstrijske države proti pretečim valovom germanstva.

Vnanje države.

Princ Koburški se je res obrnil na ruskega carja, da bi potrdil njegovo izvolitev bolgarskim knezom. Od ruske strani se mu je dalo razumeti, da ga bode car sicer vsprejel v avdijenciji, da pa ni nobenega upanja, da bi Rusija potrdila njegovo izvolitev. Car še vedno želi, da pride knez Mingrelski na bolgarski prestol in zategadelj z izvolitvijo Koburžana ne more biti zadovoljen, sicer pa Rusija tudi zategadelj volitve potrditi ne more, ker je že večkrat izjavila, da ne priznava veljavnosti sedanjemu bolgarskemu sebranju.

Rusko finančno ministerstvo kupuje ruske vrednostne papirje, katerim je vsled napadanja nemških oficijoznih listov jako pal kurs. 75 milijonov rubljev ima ruski finančni minister na razpolaganje za nakup ruskih vrednostnih papirjev. Na ta način se bode morda posrečilo Rusiji zopet povzdigniti

mati gostovala. Za njo je plačeval najemnino. Kupljena hiša naj se podari stari ženi, predno bi on o tem kaj izvedel.“

„V tem rekel je kaj priprosto in odkritosrčno: Odrezal sem tam nekaj šib in vej. Ker še nikdo ni bil tam in tako brzo tudi nikdo tija ne pride, mislil sem, da bi palica z otoka vsakega nekoliko zanimala. Namerujem jih narediti šest ali sedem ter se nadejam, da se po pol dolarja ne bodo nikomur predrage zdele.“

„Lehko si mislite, kako so se zanje trgali; marsikdo je vskliknil: Prodajamo je po dražbi! A ne! Kdor je prej obljubil, dobil jo je. Nobena prošnja ga ni mogla pregovoriti, da bi bil več nego pol dolarja za posamično vzel.“

„Kaj ni to velikodušno? Ali ni to spodbujno in plemenito?“ rekla je gospa Parcivalova, ko sta nekaj ur pozneje sedeli na mizasti skali ter velikanske vode v pokov zavitega slapa opazovali. „Tekom dolgega življenja sem dostikrat obiskala ta kraj, a vsakrat sem oživljena in okrepčana odhajala, kot bi bila glas svetega proročišča slišala. Sosebno, kedar me je bila božja previdnost hudo strahovala, osrčilo mi je to krasno oznanjevanje vero v resnico, da se Njegova oblast vedno združuje z Njegovo ljubeznijo.“

„Ne morem se vam dovolj zahvaliti,“ rekla je

kredit in škodo bodo imeli Nemci, ki sedaj ruske državne papirje tako ceno prodajajo. Rusija bode tem ložje ustajala v tem narodno-gospodarskem boju, ker jo bodo podpirali vsaj nekoliko Francozi. „Narodni Listy“ priporočajo, da bi Čehi začeli sedaj kupovati ruske vrednostne papirje. Rusija je dosedaj še vedno izpolnovala svoje zavezanosti v finančnih zadevah, tedaj se ne treba bati izgube, ruski papirji sedaj donesajo po 6½ do 7% v zlatu, dočim avstrijski le po 4½ do 5%, torej bi bil denar v ruskih papirjih dobro naložen.

Nemce je jako osupnilo, da nova francoska vlada nikakor ni hotela popustiti Boulangerjevega načrta o mobilizaciji za poskušnjo. V Berlinu se že boje, da bi ne ostalo pri samej mobilizaciji, ampak bi utegnulo se še kaj drugega iz tega izcimiti, ker odnosi mej Nemčijo in Francijo neso najboljše. „Kreuzzeitung“ že preti, da bode tudi Nemčija storila potrebne navedbe.

Angleži so sprevideli, da brez Rusije ne morejo doseči nikakih diplomatskih uspehov. Egiptске konvencije sultan samo zategadelj ni ratifikoval, ker je odgovarjala Rusija. Za ugovor Francije same, bi se v Carigradu ne bili dosti zmenili, ker so Nemčija, Avstrija in Italija priporočale ratifikacijo egiptске konvencije. Vlado krogi v Londonu že baje premišlujejo, če bi ne bilo umestno, da bi se Rusija in Anglija bolj približali, ker je sedaj morda mogoče, ko se je afgansko vprašanje povoljno rešilo. „Daily Telegraph“, kateri list ima zveze z angleško vlado in je dosedaj pisal proti Rusiji, odločno priporoča zvezo z Rusijo. Ko bi se taka zveza sklenila, bi se tudi precej premenile razmere na Balkanu. Bolgari bi se ne ustavljali več tako Rusiji, ko bi ne dobivali več podpore od Anglije.

V Belgiji se je poslednji čas jako povečalo žganje. Sedaj je v Belgiji na vsah 40 prebivalcev jedna žganjarija. Poslanec Sabatier je v zbornici s številkami dokazoval, koliko škode napravljajo žganje v Belgiji. Na leto se izda za žganje 450 milijonov frankov. 80% žganja popijejo delavci. Žganjarji imajo pri litru po 2 do 2,25 franka dobička, ko ga točijo delavcem na drobno v majhnih kozarcih. Zadnjih 30 let se je prebivalstvo povečalo od 100 na 130, število žganjarji pa od 100 na 232, poraba žganja se je pa povečala od 100 na 207. Pred 25 leti se je popilo v Belgiji povprek 9 litrov žganja na glavo in leto, sedaj pa 13 litrov, za kar se 35 milijonov frankov več izda. Vlada je predložila zbornici sedaj načrt zakona proti pijančevanju. Dotični odsek je pa žalibog načrt zakona tako predelal, da najbrž ne bode dosti koristil. Vse stranke se preveč ozirajo na krčmarje in žganjarje, kateri imajo velik upliv pri volitvah.

Ker lord Salisbury vedno bolj spoznava, da se majoje tla sedanjemu angleškemu ministerstvu, prizadeva si nekaj unijonističnih liberalcev spraviti v ministerstvo. Posebno Hartingtona bi rad pregovoril, da bi prevzel kak portfelj. Ta vodja unijonističnih liberalcev pa še vedno neče nič slišati o tem, da bi stopil v ministerstvo.

Domače stvari.

— (Izleta bratov Čelov) v lepo našo domovino udeležilo se bode po došlih poročilih iz Prage 200 do 250 oseb, mej katerimi bode tudi mnogo dam. Prvi izkaz udeležencev, ki je došel te dni od Praškega odbora, obsega 92 oseb raznih stanov: odvetnikov, notarjev, duhovnikov, profesorjev, učiteljev, dijakov, tovarnikov, trgovcev, obrtnikov in kmetskih posestnikov. Vlak odpelje se dne 7. avgusta ob petih in 20 minut popoldne iz Prage, pride dne 8. avgusta ob eni v Beljak in ob dveh 45 minut v Trbiž ter dospé istega dne zvečer ob

Mabel, „da sta me sem pripeljali; spominjala se tega bodem vse žive dni.“

„Priznam vam,“ rekla je stara gospa, „moj prvi namen je le bil, da bi vaše misli od zadnjih hudih izkušenj odtegnila. Vedela nisem, da se vi utisom prirode toli radi udajate. Sedaj res ne morem Boga dovelj zahvaliti, da sem se na to zmislila ter vas pripeljala sem, kjer ste sredi teh upornih besnih vodá lahko vsepriučnostno bržjo čutili. Spominjajte se, da je njegov Sv. duh tudi pričujoč, ko so naše duše nepokojne in vznemirjene in ko nas silovite okolščine skoro v obupnost gonijo. O takih dnevih, ki slehernega zadevajo, spominjajte se, kje imate pomoči iskati. Kolikor zmotna in napačna se mi je tudi zdela vera one uboge Irke, vender se mi zdi vredno vsega posnemanja, kako je v svojej stiski in nadlogi otresla se vseh posvetnih skrbij ter je samo na svojega Boga mislila. Vrh tega, draga, čaka vas lepa naloga.“

„Vi menite skrb za otroka,“ rekla je Mabel opazivši, da je gospa Parcivalova oči upirala na dečka, ki sta se nekoliko v strani igrala.

„Da; — odgojevanje teh mladih duš in src je res dostojna in imenitna naloga, naloga, na kateri vam vse svoje sočutje izrazujem. Tudi jaz sem odgojevala dečke, in moja naloga še ni končana. Če

7 in 25 minut v Ljubljano. — Upamo, da bode naš narod povsod, koder se bode vozil češki vlak, naudeno pozdravljal v gosti k nam pribajajoče severne brate ter jim tako zasvedočil, da se vozijo po slovanskej zemlji.

— (Gosp. Andrej Kragelj,) doslej profesor na gimnaziji v Kočevju, premešten je na gimnazijo v Gorici.

— („Rogača“) izšla je danes 14. številka z obilim šaljivim gradivom. V vezani besedi imajo „Postopačeve pesni“ zopet prvo mesto.

— (Slatina) dobi v kratkem ne baš simpatičnega, a vender znamenitega gosta. Kakor čitamo v časnikih, se je bivši srbski ministerski predsednik Garašanin odločil, da bode na Slatini se hladil in si odpotil.

— (Vročina) je našim dnevom res primerna. V Ljubljani smo še nekoliko na boljsem, kajti v soboto po noči prinesel nam je obili dež hladila, večeraj in danes zjutraj uplivala je precej gosta megla. Drugod pa so se slabšem. Na Krasu že tri tedne ni bilo dežja. V Testu imajo dan na dan 32° C. v senci, v Milanu, Turinu, Genovi po 32 — 35°, v Rimu celo 36½° C. v senci. Vsled tega veliko nezgod in boleznij, mnogo ljudi za solnčarico umrlo.

— (Pretep) Preteklo noč mej 11. in 12. ure spoprijeli so se fantje v Krakovem v Kladeznih ulicah in je bil mesarski sin Javornik s kolom na glavi teško ranjen. Več sumljivih fantov je policija zaprla. Javornika prenesli so v deželno bolnico.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Ormoški okraj,) katere smo že žalibog sploh pogrešali, ustanovi se slovesno dne 7. avgusta t. l. v Ormoži. — Pride li potem Ljutomerski okraj na vrsto?

— (Vabilo k občnemu zboru) podružnice sv. Cirila in Metoda dne 4. avgusta 1887. l. ob 4. uri popoldne na Rečici pri Čuježi. Dnevni red: 1. Pozdrav in nagovor. 2. Tajnikovo in blagajnikovo poročilo. 3. Volitev načelnštva. 4. Vsprejem novih udov. 5. Razni nasveti.

— (Na čveterorazredni deški ljudski šoli v Škofjiloki) bilo je koncem šolskega leta 272 učencev, izmed katerih jih je bilo za višji razred 70 vrlo sposobnih, 119 sposobnih, 83 nesposobnih. Za prvi razred bi vsekakor kazalo napraviti dva oddelka, kajti koncem leta bil je v I. razredu 101 učenec, kar je vsekakor preveč. Poučevali so na tej šoli gg.: Fran Papa (vodja), Matija Erzar, Ivan Cetelj, Bogomir Kremer in Janez Kuhar.

— (Toča) pobila je preteklo soboto po Zilski dolini na Koroškem in po Savinjski dolini, kjer je okoli sv. Petra in sv. Pavla, zlasti po hmeljnih napravila veliko škode.

— (Iz Bolca) 24. julija: Včeraj popoldne se je nad Bolcem in okolico znesla strašna nevihta. Sivi oblaki, prihrumevši od Kobaridske strani so razsuli svoje osodepolno seme po našem polji ter učinili, da je iz zelene krasote postala žalostna širna puščava. V Čezsoči je vse, tukaj skoro vse pokončano. Zernje je padalo najprej mej dežjem, potem samo, debelo ko golobja jajca in više. Bilo

prav sodim značaj teh dečkov, vaša odgovornost je tolika, kot je vaš upliv neomejen. Starejši dečko vam je udan z ljubeznijo, kakeršno sem le redkoma v njegovih letih opazovala. S to ljubeznijo mu morate izbuditi splošno ljubezen, katere mu baje manjka. In glejte radostnega, ljubeznjivega, zalega, razvajenega majhnega Murraya, ki ta trenutek pozornost tujcev nase obrača! Razvijal se bode tako, da se kaj ognjevitost njegovo bitje mora učiti omejiti se v tem, kar je prav. Draga! pomislite le, da bodo vaši sveti na mnogo rodov uplivali.“

Podobe resnobnih mislij in svetih sklepov so se izrazovale na Mabelinem pozornem obrazu, ko je slovesne besede izkušene in častitljive prijateljice poslušala. Razločiti bilo bi jako težavno, kateri izmed obeh obrazov je bil plemenitiši, ali obraz blagosrečne krščanske postarne gospe, ki je besede svarjenja in modrosti rekala, ali pa obraz naudušene, resnico ljubeče gospice, v katere srce so se one besede s stanovitno močjo usadile. Gospa Parcivalova zrla je v resni obraz Mabelin; nje srce se je z njo zanj ožgelo, koje v vsaki razni nadejno prerokovanje za bodočnost pitala — prorokovanje, ki se je poznejša leta tudi slavno izpolnilo.

Naj preskočimo odhod od Niagare. Ta kratki pohod ostal je v spominu onih dveh oseb, ki sta

je gerčasto, imelo je razne oblike. Škoda ogromna in ubogi kmec naj premišlja, kako prebije prihodnjo zimo.

(„Pevsko društvo v Litiji“) priredi v nedeljo 7. avgusta na korist po toči poškodovanim posestnikom litjskega okraja v gostilni g. Oblaka v Litiji veliko veselico s koncertom, deklamacijami, komičnim prizorom in kegljanjem na dobitke. — Natančneji program priobčil se bode pozneje, za dancs omenimo samo, da se bode pričelo kegljanje na dobitke v nedeljo 31. julija in končalo v dan veselice.

(Prostovoljna požarna bramba v Središču) je imela v nedeljo 17. t. m. prvo skupščino, pri kateri se je izvolilo društveno vodstvo; izvoljeni so: Tomaž Sajnikovič, načelnikom; Ivaan Kočevar, njegovim namestnikom; Jakob Levi, vodjo plezalcev; Makso Robič, vodjo brizgalničarjev; Ivan Kolarič, denarničarjem in Matija Vargazon, oskrbnikom orodja. — To novo, na narodni podlagi ustanovljeno društvo šteje 41 izvršujočih udov.

(V Ormoško, Ljutomerskih goricah) imajo letos zopet upanje na dobro vinsko letino. — Gorice so rodne in lepo vroče vreme dobro ugaja goricam ter se grozdje lepo razvija. Če bo vreme še naprej tako ugodno, bo pridelek dober in gotov ne slabši od lanskega, kateri se že zdaj plačuje od 150 do 180 gld. štertinjak. — Blizu Ormoža so samo nekatera gorice po toči trpele, drugače pa je v celem ormoškem in ljutomerskem okraju vse lepo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. julija. Poštne defraudanta Zaleskega dne 23. julija v Novem Yorku, ko se je izkrcal iz ladije, s posredovanjem avstrijskega konzula ujeli. Dobili so pri njem sto tisoč goldinarjev. Zaleski bil je do 13. junija pri svoji ljubici na Dunaji skrit, odpeljal se potem v žensko preoblečen v Havre, od koder se je 15. julija v Novi York odpeljal.

Dublin 25. julija. Izimno stanje proglašeno še za štirinajst grofij popolnem, za dvanajst grofij pa deloma. Dublin, Cork, London, Derry, Belfast in pet drugih mest spada tudi pod nove zakone.

Pariz 24. julija. Predsednik Grevy odpotoval danes zjutraj v Mont sous Vaudrey.

Rim 24. julija. Od 17. julija bilo v Cataniji na dan 15. do 20., dne 20. julija 25 slučajev kolere. Francforte Palermo in Girganti tudi po koleri prizadeti.

Bruselj 24. julija. Na vprašanje uredništva časopisa „New York Herald“ odgovoril kralj Leopold brzojavno, da ima Kongijska vlada najboljše vesti o Stanleyi in da ni nobenega povoda, da bi se vest o njegovi smrti resnobno zmatrala. Kongijska vlada obrnila se je do oblasti v Banani, da kakor hitro mogoče kaj poizvedo o usodi Stanleya.

Dublin 24. julija. V grofijah Cork, Kerry, Limerick in Clare proglasilo se izimno stanje.

trdno prijateljstvo mej seboj sklenili, in to prijateljstvo je bilo tem svetejše, čim večji je bil razloček mej njunimi leti. Vsi so se čutili oživljeni in okrepani za daljno potovanje. Popolno pa je bilo veselje otrok in Mabeli, ko so na pristajališču v Buffalu Ovna našli. Ta je bil zarad njih v največjih skrbih ter se je gospe Parcivalovi z okornimi, a odkritosrčnimi besedami zahvaljeval za vse, kar jim je storila.

„Zares, gospa,“ rekel je, ko sem videl, da vas ni in da vas nikdo ni videl, bil sem skoro znorel; in ko sem vrhu tega v svojem žepu našel še mošnjo gospice Vaughanove, kar besnel sem. No, kar zakuril bi bil paren stroj ter se ulegel pod njegova kola; a nič ni pomagalo, moral sem se udati ter potrpežljivo čakati. Pa vidim, in Gospoda za to hvalim, da gospica ni bila brez varstva; upam tudi, da na tem svetu ne bode nikdar brez varstva, če se bode po nje zaslugah godilo. Zato mi dovolite, častita gospa! da se vam zahvalim za dobroto, ki mi je srce toli olajšala. Klobuk snemši priklonil se je, kot je Rozi nasproti navadno delal, umaknil se za jedno stopinjo ter pristavil: „Gospa, Oven Dovst je vaš sluga vse žive dni!“

(Dalje prihi.)

Portsmouth 24. julija. Pri včerajšnji „revue“ vojnega brodovja bila na topnjači „Kite“ eksplozija. Štiri osebe teško ranjene.

Razne vesti.

* (Kdo ga bo pil?) „Rheinischer Anzeiger“ javlja, da so vinski trgovci, bratje Drexel v Frankobrodu, te dni prodali zadnjih 200 steklenic starega renskega vina iz l. 1861 (Johannisberger) za doslej nečuvno ceno, po 150 mark steklenico. Vino kupila je neka ameriška trgovska hiša.

* (Požrtovalec prijatelj.) Iz Pariza se piše: Dne 18. t. m. bil bi imel znani aeronaut Garnier odpeljati se v svojem balonu. Ko je bilo že pripravljeno, prihitel konjiški poročnik Ronset in posepeče svojemu prijatelju Garnieru na uho: „Moja draga je tu, a žal da na strani svoje matere; ko bi mogel le jedno minuto z njo govoriti, bi bila moja sreča gotova.“ Garnier se odobrova na smehne, stopi s klobukom v roci k damam, ter reče materi: Madame, blagoslovite moj odhod, s tem, da se le za jedno minuto v mojo gondolo usedete. Mama ugodila je tej laskavi želji, a jedva je sela na klop, že zakriči Garnier: „Spustite“ in balon dvigne se v zrak. Poldrugo uro pozneje prišel je balon v Eughienu na tla. Garnier brzojavi svojemu prijatelju: „Mama je srečno prišla zopet na zemljo, in hiti baš sedaj k sodnji mene tožit; si li čas dobro porabil?“

* (Patologično spanje.) V Saslavi v volinski guberniji je 16letna deklica, ki že 84 dni neprestano spi, ne da bi bila v tem času le trohico hrane zaužila. Izredno to prikazen opazuje zdravnik Esipovič.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-88)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto 13 gl. — kr.
„ pol leta 6 „ 50 „
„ četrt leta 3 „ 30 „
„ jeden mesec 1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Javna zahvala.

Gospodoma Ivanu Možetu, trgovcu v Vipavi, in Juriju Možetu, trgovcu v Gorici, se vsi udje „Požarne brambe Vipavske“ toplo zahvaljujejo, ker sta blagodušno darovala trideset goldinarjev v blaginjo za najpotrebnejši naprave društva o priliki smrti predzrelega jima očeta gospoda Jurija Možeta iz Ajdovščine.

V Vipavi, dne 23. julija 1887.

Udje prostovoljne požarne brambe Vipavske.

Loterijske srečke 23. julija.

Na Dunaji: 20, 80, 73, 24, 68.
V Gradci: 70, 24, 88, 54, 53.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-129)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Tulci:

23. julija.

Pri stonom: Bey iz Aten — Lechla iz Saksonskega — Kaiser, Komur, Sartori, Čvrček, Tissen, Guschitz, Leitner z Dunaja. — Heilbrauner iz Gradca. — Kartin iz St. Jurja. — Dr. Bauer iz Zagreba. — Krauss iz Kaposvara. — Schaffer iz Beljaka — Pesarič iz Celja. — Poli iz Bologne. — Laitner, Exner, Bertol iz Trsta. — Legat iz Lipice.

Pri stallet: Einöhr, Infanger, Göstel z Dunaja. — Kunst iz Potovega vrha. — vitez Ritschl, Auerborn, Pleškat iz Trsta. — Meynier z Reke. — Gorup iz Gorice.

Pri južnem kolodvoru: Seidl z Dunaja. — Dr. Borun iz Kočevja. — Hirdlika, Šumi, Welty, Paulitsch iz Trsta. — Possega z Reke.

Umrlj so v Ljubljani:

23. julija: Pran Drašler, komijev sin, 6 mesecev, Rožne ulice št. 11, za starostjo.

24. julija: Katra Jeretina, delavčeva hči, 3 mesece, Poljanska cesta št. 18, za otrpnenjem pluć.

V deželnej bolnici:

23. julija: Katra Rovšek, gostija, 65 let, za plućnico. — Polona Košenina, gostija, 75 let, za starostjo.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Reč,	4.22	Surovo maslo,	90
Jedmen,	2.92	Jajce, jedno,	15
Oves,	2.92	Mleko, liter,	8
Ajda,	4.06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.22	Telečje	50
Koruz,	5.20	Svinjsko	60
Krompir,	12	Koštrunovo	36
Leča,	13	Pišanec	50
Grab,	11	Golob	15
Fitol,	11	Seno, 100 kilo	1.69
Maslo, kgr.	1	Slama,	1.78
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6.25
Špeh frišen,	60	„ mehka, „	4

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. julija.	7. zjutraj	736-12 mm.	24.6° C	sl. sev.	jas.	53 mm.
	2. pop.	735-17 mm.	24.8° C	m. sev.	obl.	
	9. zvečer	737-86 mm.	17.8° C	z. vzh.	obl.	dežja.
24. julija.	7. zjutraj	738-17 mm.	16.2° C	sl. sev.	megla	
	2. pop.	736-15 mm.	24.2° C	z. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735-92 mm.	18.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 22.7° in 19.7°, za 3.1° in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 25. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.45	gl. 81.45
Srebrna renta	82.85	82.85
Zlata renta	113.25	113.15
5% marcna renta	96.60	96.60
Akcije narodne banke	883	883
Kreditne akcije	282.30	281.70
London	125.85	125.60
Srebro	—	—
Napol.	9.97	9.95
C. kr. cekini	5.93	5.92
Nemške marke	61.75	61.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	130 gl. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	05
Ogerska papirna renta 5%	87	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gl.	178
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	106
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	227	50

Denar,

ki se more vr-
niti v majhnih
mesečnih obro-
kih, rečno, diskretno in po
ceni, toda le 300 gl. in več
dobé na posodo kavalirji,
častniki, industrijci, posest-
niki graščin, hiš in zemljišč,
profesorji, zdravniki, urad-
niki, učitelji, trgovci in
osobe, ki imajo pravico do
pokojnine in dedščine, du-
hovniki in dame tu in na
deželi. Naslov: F. Gurré,
kreditni zavod, Gradec.

V Švicariji (Tivolski park)

Jutri v torek 26. julija

VELIK VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina 20 kr. (527) Z velespoštovanjem HANS EDER.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halley, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 208 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdoerh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanska. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešern ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenska, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Ljubljanski glavni zastop

jedne prvih zavarovalnic avstrijskih

išče

za stolno mesto in deželne okraje
vojvodine Kranjske

inteligentnega zgovornega moža neomadeževane prošlosti in ugodne reprezentacije, kateremu je moči položiti kavejio in pečati se izključivo s poslom zavarovanja za ogenj in za življenje.

Stalna plača in provizija.

Ponudbe vsprejema upravništvo tega lista pod šifro P. G. I.

(526-1)